

Groningen, 30 april 2024

Advies van de adviescommissie bezwaarschriften
aan de burgemeester

Samenstelling van de commissie:

Mevrouw [redacted] 5.1.2e voorzitter

De heer [redacted] 5.1.2e lid

Mevrouw [redacted] 5.1.5.1.2e secretaris/ lid

Bezwaarschriftnr.:

40926-2024

Indiener:

De heer [redacted] 5.1.2e namens mevrouw [redacted] 5.1.2e

Onderwerp:

Besluit woningsluiting [redacted] 5.1.2e te Groningen op grond van artikel 13b
lid 1 Opiumwet van 8 februari 2024 tot 8 augustus 2024 (duur: 6 maanden)

Datum van de hoorzitting:

16 april 2024

Advies van de commissie:

Het bezwaar onder overname van de motivering gedeeltelijk gegrond verklaren, maar
de sluiting van de woning te beperken tot drie maanden gelet op de bijzondere om-
standigheden. Het verzoek om proceskostenvergoeding afwijzen.

1. Inleiding

De adviescommissie bezwaarschriften brengt hierbij advies uit over het bezwaarschrift dat is ingediend door de heer 5.1.2e (hierna: gemachtigde) namens mevrouw 5.1.2e (hierna: bezwaarde) d.d. 6 februari 2024.

Het bezwaar is gericht tegen het besluit van de burgemeester van 22 januari 2024, waarin besloten is de woning aan de 5.1.2e tijdelijk te sluiten voor een periode van zes maanden.

De commissie heeft op 16 april 2024 een openbare hoorzitting gehouden. Bezwaarde en gemachtigde waren hierbij aanwezig. Namens bezwaarde is door gemachtigde een toelichting op het bezwaar gegeven. Woningcorporatie Nijestee (hierna: derdebelanghebbende) was met kennisgeving niet bij de zitting aanwezig. Namens de burgemeester waren mevrouw 5.1.5.1.2e en mevrouw 5.1.2e aanwezig.

Er is een audiobestand gemaakt van de hoorzitting. Dit bestand kan, indien gewenst, worden nagestuurd.

2. Feiten

Op 15 november 2023 doorzoekt de politie Noord-Nederland – naar aanleiding van de vondst van 5.1.2e behorend bij de woning aan de 5.1.2e 5.1.2e 2e – de woning. Bezwaarde is huurder van de woning; derdebelanghebbende is eigenaar van het perceel. De volgende hard- en softdrugs worden aangetroffen:

- 900 gram henneptoppen;
- 755 gram hasj;
- 15 gram cocaïne;
- 40 gram amfetamine.

Op 20 november 2023 stelt de politie Noord-Nederland een bestuurlijke rapportage van de inval op. De rapportage toont de waarnemingen die de politie op 15 november 2023 heeft gedaan.

Op 8 december 2023 wordt door de burgemeester aan bezwaarde een voornemen tot sluiting van de woning voor een periode van zes maanden toegestuurd. In de brief wordt tevens aangegeven dat als er een hulpvraag is, men zich kan melden bij het WIJ-team. Bezwaarde dient geen zienswijze in.

Op 22 januari 2024 besluit de burgemeester tot het tijdelijk sluiten van de woning voor een periode van zes maanden, met ingang van 8 februari 2024 tot 8 augustus 2024. Bezwaarde ontvangt het besluit.

Op 7 februari 2024 ontvangt de burgemeester het bezwaarschrift van gemachtigde. Deze kondigt tevens aan een verzoek om een voorlopige voorziening te hebben ingediend.

De sluiting wordt opgeschort in afwachting van de uitspraak van de voorzieningenrechter.

Op 14 februari 2024 doet de voorzieningenrechter uitspraak. Het verzoek om een voorlopige voorziening wordt afgewezen.

Op 29 februari 2024 wordt de woning gesloten. De sluiting eindigt zes maanden later, namelijk op 29 augustus 2024.

Op 21 maart 2024 dient de burgemeester een verweerschrift in.

Op 16 april 2024 vindt de hoorzitting plaats.

3. Inhoud bezwaar

Namens bezwaarde wordt, kort samengevat, het volgende aangevoerd:

- het procesbelang is gelegen in de duur van de sluiting tot 29 augustus 2024 en de aankondiging van derdebelanghebbende dat zij een procedure opstarten tot buitengerechtelijke ontbinding van de huurovereenkomst;
- de sluiting van de woning is onevenredig. Er is geen sprake van aantasting van het woon- en leefklimaat noch van verstoring van de openbare orde. Bovendien ontbreekt iedere verwijtbaarheid;
- er is geen sprake van een kwetsbare woonwijk;
- er is geen drugshandel noch loop naar de woning aangetoond;
- de gemeten hoeveelheden drugs kloppen niet;
- er is een persoonlijk belang 5.1.2e ;
- de sluiting zou moeten worden beperkt tot hooguit drie maanden.

Tevens verzoekt gemachtigde om vergoeding van de proceskosten.

4. Beoordeling van de zaak

Procesbelang

De woning is op 29 februari 2024 gesloten en eindigt op 29 augustus 2024. Ter zitting is het de commissie bekend geworden dat derdebelanghebbende reeds een procedure heeft opgesteld ter buitengerechtelijke ontbinding van het huurcontract van bezwaarde. 5.1.2e

5.1.2e Daar die woning binnen enkele weken opgeleverd moet worden, stelt bezwaarde spoedig daarna dakloos te geraken. De commissie is van oordeel dat er om bovenstaande redenen procesbelang bestaat ten aanzien van het bezwaar.

Bovendien is in bezwaar verzocht om een proceskostenvergoeding, zodat ook om die reden procesbelang bestaat.

Relevante regelgeving

I. Opiumwet

Artikel 13b:

1. De burgemeester is bevoegd tot oplegging van een last onder bestuursdwang indien in woningen of lokalen dan wel in of op bij woningen of zodanige lokalen behorende erven een middel als bedoeld in lijst I of II wordt verkocht, afgeleverd of verstrekt dan wel daartoe aanwezig is.

Cocaïne en amfetamine staan op lijst I van de Opiumwet.

II. Algemene wet bestuursrecht (Awb)

Artikel 4:84:

Het bestuursorgaan handelt overeenkomstig de beleidsregel, tenzij dat voor een of meer belanghebbenden gevolgen zou hebben die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen.

III. Nota Integraal Drugsbeleid 2020

Bij de uitoefening van zijn bevoegdheid op grond van bovengenoemde bepaling van de Opiumwet beschikt de burgemeester over beleidsvrijheid. De burgemeester heeft ter invulling hiervan beleidsregels vastgesteld, die onderdeel uitmaken van de *Nota Integraal Drugsbeleid 2020* (hierna: nota). Onderdeel van deze nota is het zogenoemde Damoclesbeleid, dat is gebaseerd op artikel 13b van de Opiumwet. Op grond van dit beleid is de burgemeester bevoegd om drugspanden te sluiten als daar soft- of harddrugs worden verkocht, afgeleverd of verstrekt dan wel daartoe aanwezig zijn. Daarnaast is de burgemeester bevoegd een pand te sluiten indien er voorwerpen of stoffen voorhanden zijn waarvan de betrokkene weet of ernstige reden heeft om te vermoeden dat zij bestemd zijn ter voorbereiding of bevordering van het opzettelijk telen, bereiden, bewerken, verwerken, verkopen, afleveren, verstrekken, vervoeren of vervaardigen van harddrugs. De enkele aanwezigheid van een handelshoeveelheid drugs geeft de bevoegdheid tot toepassing van de Wet Damocles. Voor toepassing van dit artikel hoeft geen bewijs voorhanden te zijn dat daadwerkelijk drugs zijn verkocht, afgeleverd of verstrekt in of vanuit het betreffende pand. Voorts is het toepassen van de bestuursrechtelijke maatregel pandgebonden en niet persoonsgebonden.

Bij toepassing van de bestuurlijke maatregel wegen de belangen van kwetsbaren weliswaar zwaar, maar deze zijn niet per definitie een reden om af te zien van sluiten van het pand. Onder kwetsbaren worden, onder andere, in het pand woonachtige kinderen verstaan. Het Damoclesbeleid biedt voldoende ruimte om de omstandigheid dat kwetsbaren op straat zouden komen te staan, mee te nemen in de belangenafweging. Vaak ligt het in dergelijke situaties voor de hand om in bredere context afstemming te zoeken, bijvoorbeeld met het Zorg- en Veiligheidshuis Groningen. Dit is een regionaal samenwerkingsverband waar medewerkers van gemeenten, justitie en zorg samenwerken aan een veiliger samenleving. Sommige problemen van burgers zijn zo complex dat geen oplossing wordt bereikt in de reguliere processen van zorg en veiligheid. Er is dan regie en coördinatie nodig om tot een doorbraak te komen.

In het algemeen belang wordt met de uitvoering van het sluitingsbeleid beoogd om de handel in drugs in of vanuit woningen te beëindigen en hierdoor tevens de veroorzaakte negatieve effecten terug te dringen. Sluiting van panden voor een bepaalde structurele

periode is noodzakelijk om te bewerkstelligen dat de illegale drugshandel vanuit deze panden daadwerkelijk en structureel eindigt. De bekendheid van de locatie als verkoop-punt van drugs blijft immers enige tijd bestaan. Ook strekt de sluiting ertoe anderen ervan te weerhouden over te gaan tot vestiging van een illegaal verkooppunt in een pand.

In bijlage 2, getiteld '*Handhavingsprotocol drugs*' zijn de uitgangspunten opgenomen voor de op te leggen maatregel. In geval van specifieke omstandigheden (anders dan de diverse factoren genoemd in paragraaf 4.1 van het Damoclesbeleid) kan, afhankelijk van deze omstandigheden, een minder zware maatregel worden opgelegd of kan de maatregel worden verzwaard.

In het handhavingsprotocol staan de volgende begripsomschrijvingen:

(...)

a. harddrugs: alle middelen die vermeld worden op lijst I bij de Opiumwet;

d. handel in drugs: het verkopen, afleveren of verstrekken van harddrugs of softdrugs, dan wel het daartoe aanwezig zijn daarvan;

g. handelshoeveelheid: in het kader van deze handhavingsregels is sprake van een handelshoeveelheid als aangetoond/aannemelijk is dat:

- meer dan 0,5 gram harddrugs in het gebouw aanwezig is (geweest);

(...)

In het handhavingsprotocol valt in de kolom 'bestuurlijke maatregel' te lezen dat bij de eerste constatering van handel in harddrugs of de aanwezigheid van harddrugs in een pand, een sluiting van 6 maanden wordt opgelegd.

De commissie zal nu ingaan op de ingediende bezwaren.

Beoordeling commissie

De commissie ziet zich voor de vraag gesteld of de burgemeester terecht en op goede gronden heeft besloten om van zijn bevoegdheid gebruik te maken tot sluiting van de woning aan de 5.1.2e voor de duur van zes maanden. De commissie overweegt daartoe als volgt.

Evenredigheid van de sluiting

De commissie stelt voorop dat de burgemeester bij een sluiting ingevolge artikel 13b van de Opiumwet alle omstandigheden van het geval dient te betrekken. Er dient te worden bezien of deze op zichzelf dan wel tezamen met andere omstandigheden moeten worden aangemerkt als bijzondere omstandigheden in de zin van artikel 4:84 van de Awb, die maken dat het handelen overeenkomstig het beleid gevolgen heeft die onevenredig zijn in verhouding tot de met het beleid te dienen doelen. Hierbij dienen de noodzakelijkheid en de evenredigheid van de sluiting te worden betrokken.

De vraag of de maatregel noodzakelijk en geschikt is, zal de commissie aan de hand van recente jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: Afdeling) beantwoorden, meer in het bijzonder de uitspraak van 2 februari 2022, ECLI:NL:RVS:2022:285 r.o. 7.11 waarin een sluiting op grond van de Opiumwet wordt getoetst aan het evenredigheidsbeginsel van artikel 3:4 lid 2 Awb. Die toets vindt plaats aan de hand van drie criteria: geschiktheid, noodzakelijkheid en evenwichtigheid.

Geschiktheid van de sluiting

De Afdeling heeft in haar uitspraak d.d. 29 augustus 2019 (ECLI:NL:RVS:2019:2912) geoordeeld dat de aanwezigheid van een handelshoeveelheid harddrugs in een woning in ieder geval te beschouwen is als een ernstig geval waardoor de openbare orde en veiligheid en de rechtsorde ernstig worden geschaad.

De sluiting van de woning beëindigt deze schadelijke situatie direct. Bovendien gaat van deze pandgerichte aanpak een sterke signaalfunctie uit die, naast een preventieve werking (anderen afschrikken en het voorkomen van herhaling), ook de aantrekkingskracht op andere criminele activiteiten tegenaan gaat.

De commissie is daarom van oordeel dat de sluiting een geschikt middel is om de onwenselijke situatie op korte termijn te beëindigen.

Noodzakelijkheid van de sluiting

In r.o. 9.2 van ECLI:NL:RVS:2022:285 schrijft de Afdeling:

“Bij de beoordeling van de noodzaak van een sluiting is de vraag aan de orde of de burgemeester met een minder ingrijpend middel had kunnen en moeten volstaan omdat het beoogde doel ook daarmee kan worden bereikt. In de overzichtsuitspraak (van 4 april 2018, ECLI:NL:RVS:2018:1151, red.) (...) is een aantal omstandigheden genoemd waarin de noodzaak om tot sluiting over te gaan groter is, bijvoorbeeld de aanwezigheid van een handelshoeveelheid harddrugs, een recidivesituatie of de ligging van de woning in een voor drugscriminaliteit kwetsbare woonwijk. Voor de beoordeling van de ernst en de omvang van de overtreding is mede van belang of de aangetroffen drugs feitelijk in of vanuit de woning werden verhandeld. Uitgangspunt is dat als in een woning een handelshoeveelheid drugs wordt aangetroffen aangenomen mag worden dat de woning een rol vervult binnen de keten van drugshandel, ook als ter plaatse geen overlast of feitelijke drugshandel is geconstateerd. Met een sluiting wordt de bekendheid van een pand als drugspand weggenomen en wordt de ‘loop’ naar het pand eruit gehaald, waarmee het pand aan het drugscircuit wordt onttrokken. Als blijkt dat de aangetroffen drugs niet in of vanuit de woning werden verhandeld, kan echter in mindere mate sprake zijn van een ‘loop’ naar de woning, wat de noodzaak om te sluiten geleet op het beoogde herstelkarakter van de maatregel minder groot kan maken.”

In onderhavig geval zijn, blijkens de bestuurlijke rapportage, naast een handelshoeveelheid softdrugs, ook harddrugs in de woning aangetroffen: 15 gram cocaïne en 40 gram amfetamine. Hoewel namens bezwaarde ter zitting is aangegeven dat deze hoeveelheden niet zouden kloppen, is dit enkel gesteld maar niet nader onderbouwd. De commissie gaat daarom uit van de gewogen hoeveelheden zoals weergegeven in de bestuurlijke rapportage van politie. De commissie stelt met de burgemeester vast dat enkel de aanwezigheid van meer dan 0,5 gram harddrugs al voldoende is om een woning te sluiten.

Daarbij is het de commissie tevens bekend geworden dat er zeven elektronische weegschaaltjes in de woning zijn aangetroffen. De commissie vindt het aannemelijk dat deze weegschaaltjes gebruikt zijn om de verdovende middelen naar gebruikershoeveelheden onder te verdelen. Daarbij is het de commissie bekend dat er daarnaast

5.1.2e

5.1.2e

zijn gevonden.

Gelet op het bovenstaande acht de commissie, met de voorzieningenrechter, de maatregel om de woning te sluiten noodzakelijk. De burgemeester kon niet met een minder ingrijpend middel volstaan.

Tot slot vindt de commissie het argument van de burgemeester dat de woning van bezwaarde in een voor drugscriminaliteit kwetsbare woonwijk ligt, in voldoende mate onderbouwd. In de omgeving zijn regelmatig overtredingen van de Opiumwet geconstateerd, waardoor de lokale veiligheid in het geding is (in drie jaar zijn er drie overtredingen gepleegd). Hoewel bezwaarde meent dat daarmee niet bewezen is dat er drugs-handel vanuit haar woning plaatsvindt, staat vast dat de 5.1.2e één van de straten van de wijk 5.1.2e is met de meeste incidenten/meldingen op het gebied van drugscriminaliteit, diefstal, jeugdoverlast en geweldsdelicten vanaf 2020.

Bovendien stelt de commissie vast dat het sluiten van de woning mede is ingegeven door het signaal dat daarvan uitgaat richting derden. Deze derden kunnen uit de fysieke sluiting afleiden dat de burgemeester optreedt wanneer er meer dan een handelshoeveelheid softdrugs en harddrugs aanwezig is. De sluiting is een pandgebonden maatregel. De bekendheid van het pand in de drugs wereld dient teniet te worden gedaan. Daarvoor is een sluiting noodzakelijk en ziet de commissie geen minder ingrijpende maatregel mogelijk.

Evenwichtigheid en proportionaliteit van de sluiting

Namens bezwaarde wordt gesteld dat de sluiting niet proportioneel en/of onevenredig is. Er is geen sprake van aantasting van het woon- en leefklimaat noch van verstoring van de openbare orde. Verder voert bezwaarde aan dat zij door de sluiting van haar woning door de verhuurder op een zogeheten zwarte lijst voor sociale huurwoningen wordt geplaatst. Door de plaatsing op de zwarte lijst komt zij voor een bepaalde duur niet in aanmerking voor een woning in de sociale huursector.

Bij de toets aan evenwichtigheid en proportionaliteit moet bepaald worden of de – op zichzelf geschikte en noodzakelijke – maatregel in de gegeven omstandigheden niet onredelijk bezwarend voor bezwaarde is. Dit betekent dat nagegaan dient te worden of onnodig nadelige gevolgen voorkomen hadden kunnen worden. De aard en het gewicht van de bij het besluit betrokken belangen en de ingrijpendheid van het besluit en de mate waarin het fundamentele rechten van de belanghebbenden aantast, zijn daarbij van belang.

Uit de stukken is het de commissie duidelijk geworden dat de aanwezigheid van meer dan een handelshoeveelheid harddrugs en de omstandigheden van het geval bij (de duur van) het besluit betrokken zijn. De burgemeester heeft inzichtelijk gemaakt hoe en tot welke afwegingen hij is gekomen bij de totstandkoming van de gekozen maatregel. Zo is er sprake van de aanwezigheid van meer dan een handelshoeveelheid soft- en harddrugs; zijn er zeven elektronische weegschaaltjes aangetroffen; ligt de woning in een kwetsbare woonwijk; en is de impact die de sluiting heeft voor bezwaarde meegewogen. Zo heeft de burgemeester aangeboden ondersteuning te vragen van het WIJ-team. Met inachtneming van deze omstandigheden heeft de burgemeester de duur van de sluiting voor zes maanden opgelegd.

Bezwaarde heeft aangegeven dat haar geen verwijt kan worden gemaakt. Ter zitting geeft zij aan geen verklaring te hebben hoe de drugs in haar woning zijn gekomen. Zij

kwam zeer weinig in haar woning aan de 5.1.2e omdat zij 5.1.2e
 5.1.2e Bezwaarde verklaart haar huissleutels niet te hebben afgestaan. Een mogelijkheid zou kunnen zijn dat haar huissleutels nog in het bezit zijn van een inrichtingsbedrijf die de woning moest inrichten en aan wie zij sleutels heeft gegeven 5.1.2e

Persoonlijke verwijtbaarheid is, volgens vaste rechtspraak, geen vereiste bij toepassing van artikel 13b, eerste lid van de Opiumwet. De vraag of sprake is van persoonlijke verwijtbaarheid kan daarentegen wel aan de orde komen in het kader van de beoordeling van de evenredigheid van de sluiting.

De commissie stelt vast dat de sluiting een pandgebonden maatregel is, en geen persoonsgebonden maatregel. Als huurder van de woning kan bezwaarde verantwoordelijk worden gehouden voor de aangetroffen drugs. Dat bezwaarde niet betrokken zou zijn bij dealpraktijken is dan ook niet van belang voor het opleggen van de maatregel.

Daarnaast meent de commissie dat het niet voor de hand ligt dat bezwaarde niet afwist van de activiteiten in haar woning. De commissie wijst ter vergelijking op de uitspraak van de voorzieningenrechter d.d. 14 februari 2024 waarin in r.o. 6 staat vermeld dat bezwaarde in deze procedure heeft aangegeven “dat de in haar woning aangetroffen verdovende middelen niet van haar afkomstig zijn, maar van derden, en dat zij onder druk is gezet om de drugs in haar woning te bergen.” Dat maakt dat de commissie de verklaring van bezwaarde ter zitting over het niet afweten van de aanwezigheid van drugs in haar woning niet geloofwaardig acht. Dat er drugs gevonden zijn, kan bezwaarde dan ook worden aangerekend. Van onevenredigheid van de sluiting is de commissie niet gebleken.

Tot slot heeft gemachtigde in bezwaar en ter zitting gesteld dat een sluiting gedurende drie maanden voldoende had kunnen zijn om de situatie te beëindigen. Een sluitingsduur van zes maanden dient volgens hem geen doel en heeft geen toegevoegde waarde.

Bijzondere omstandigheden

Bij de beoordeling van de evenwichtigheid van de duur van de sluiting zijn verschillende omstandigheden van belang, zoals de mate van verwijtbaarheid, een bijzondere binding met het pand en de mogelijkheid om weer van het pand gebruik te kunnen maken. De nadelige gevolgen van de sluiting voor de bewoner moeten worden afgewogen tegen de omstandigheden die ertoe hebben geleid dat de burgemeester een sluiting voor zes maanden noodzakelijk mocht vinden.

Volgens vaste jurisprudentie is het inherent aan een sluiting van een woning dat een bewoner de woning moet verlaten. Dit is op zichzelf dan ook geen bijzondere omstandigheid. Dat wordt anders als de betrokkene een bijzondere binding heeft met de woning. Daarbij is van belang in hoeverre de betrokkene zelf geschikte vervangende woonruimte kan regelen, maar is ook een rol weggelegd voor de burgemeester. Gelet op de vereiste evenredigheid van de sluiting dient de burgemeester te informeren naar de mogelijkheden van vervangende huisvesting. De gevolgen van een woningsluiting kunnen ook bijzonder zwaar zijn indien de betrokkene niet kan terugkeren in de woning na de sluiting, bijvoorbeeld omdat door de sluiting zijn huurcontract wordt ontbonden. In dat kader dient ook betekenis te worden toegekend aan de vraag of de betrokkene door sluiting van de woning op een zogenoemde zwarte lijst komt te staan bij

een woningbouwcorporatie als gevolg waarvan hij voor een bepaalde duur geen nieuwe sociale huurwoning kan huren in de regio. Dit hoeft zich echter niet zonder meer tegen sluiting te verzetten, bijvoorbeeld niet als de betrokkene een verwijt van de overtreding kan worden gemaakt of gezien de ernst van de overtreding.

De commissie stelt vast dat de sluiting van een woning een herstelsanctie is, die betrekking heeft op de woning als zodanig en de bekendheid van deze woning als drugs-pand in het drugscircuit. Een herstelsanctie mag niet verder strekken dan het beëindigen van de overtreding. In het geval van artikel 13b Opiumwet volgt uit het herstelkarakter dat de sluiting niet langer mag duren dan nodig is om de veronderstelde overlast te beëindigen. De Afdeling heeft een aantal aspecten benoemd die van invloed zijn op de sluitingstermijn: 1) de noodzaak om de bekendheid van een inrichting als drugs-adres te niet te doen; 2) de rust in de directe omgeving herstellen, 3) herhaling van ernstige verstoring van de openbare orde voorkomen en 4) een verdere aantasting van het woon- en leefklimaat voorkomen.

De vraag die de commissie dient te beantwoorden is in hoeverre deze aspecten in voorliggend geval een eventueel kortere sluitingsduur dan zes maanden rechtvaardigen.

In het eerste geval hoeft de loop naar een pand toe niet te worden bewezen om de woning te kunnen sluiten. Daar staat tegenover dat de burgemeester in deze zaak niet heeft beweerd noch heeft aangetoond dat er sprake is van daadwerkelijke loop naar de woning. Daarmee ziet de maatregel op het herstellen van de situatie, terwijl de loop naar de woning in de praktijk nooit is aangetast. Enkel het doel om de loop uit het pand te halen, kan daarmee volgens de commissie niet worden behaald en zou een korte sluitingsduur van de woning kunnen rechtvaardigen.

Vervolgens stelt de burgemeester dat de woningsluiting ook een signaalfunctie heeft naar de samenleving. De commissie is het eens met de burgemeester dat het waarborgen van de openbare orde en veiligheid en het herstellen van woon- en leefklimaat van groot belang is. De commissie stelt echter vast dat de verhuurder in dit geval al diverse maatregelen heeft genomen, zoals het opstarten van een procedure om de huurovereenkomst te ontbinden en het plaatsen van bezwaarde op een zwarte lijst. De kans dat bezwaarde haar woning verliest is groot en de commissie meent dat het (voorgoed) verliezen van de woning een veel sterker signaal naar de samenleving is dan het tijdelijk sluiten van de woning.

Verder is het de commissie gebleken dat bezwaarde door het toepassen van bestuursdwang in een dusdanige ernstige situatie terecht komt dat sluiting van de woning voor zes maanden disproportioneel kan worden geacht. Het is een gegeven dat een ieder van wie de woning gesloten wordt, op zoek zal moeten naar vervangende woonruimte.

5.1.2e

5.1.2e

– zoals zij stelt – op straat komt te staan, maakt dat de situatie van bezwaarde zwaarder dan gemiddeld kan worden geacht.

Gelet op bovenstaande, meent de commissie dat het verlies van de woning als gevolg van de woningsluiting dermate ingrijpend voor bezwaarde is, dat er sprake is van een zorgwekkende ontwikkeling. De commissie komt dan ook tot de conclusie dat op basis

van bovenstaande bijzondere omstandigheden een sluitingsduur voor drie maanden evenwichtig te achten is.

Conclusie

De commissie adviseert om het bezwaarschrift gedeeltelijk gegrond te verklaren. Het bezwaar is ongegrond om dat de commissie tot de conclusie komt dat de woningsluiting terecht is opgelegd. Echter gelet op de bijzondere omstandigheden van bezwaarde is de commissie met gemachtigde van oordeel dat de sluitingsduur van zes maanden te lang is en beperkt dient te worden tot drie maanden. Dat gedeelte van het bezwaar is gegrond.

Proceskostenvergoeding

Volgens artikel 7:15 lid 2 Awb kunnen proceskosten worden vergoed wanneer het bestreden besluit wordt herroepen wegens aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid. Niet iedere herroeping leidt tot aanspraak op kostenvergoeding. Het moet gaan om een onrechtmatigheid die aan het bestuursorgaan te wijten is.

Nu zoals hiervoor is overwogen de burgemeester in het primaire besluit de woning terecht en op goede gronden heeft gesloten, is er geen sprake van een aan het bestuursorgaan te wijten onrechtmatigheid. De bijzondere omstandigheden waarin bezwaarde verkeert en waardoor de commissie adviseert een beperktere sluitingsduur op te leggen, zijn ontstaan door gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan na het bestreden besluit. Daarmee is er geen sprake van een onrechtmatigheid van de primaire beslissing en wordt aan de voorwaarden voor kostenvergoeding dan ook niet voldaan.

5. Advies

De commissie adviseert de burgemeester om de bezwaren namens mevrouw 5.1.2e met overneming van bovenstaande motivering, gedeeltelijk gegrond te verklaren en de sluitingsduur van de woning aan de 5.1.2e te beperken tot drie maanden. De commissie adviseert het verzoek om proceskostenvergoeding af te wijzen.

De adviescommissie bezwaarschriften,

voorzitter

secretaris

5.1.2e

5.1.2e